

Långbensgroda

Rana dalmatina

Långbensgrodan är en utrotningshotad art som finns i sydöstra Sverige. I Blekinge finns cirka en tredjedel av de kända förekomsterna i landet. Igenväxning och förstörelse av långbensgrodans livsmiljöer gör att den minskar i antal. För att långbensgrodan ska överleva på sikt behöver livsmiljöerna bevaras och nya småvatten skapas.

Beskrivning

Långbensgrodan är en så kallad "brungroda" med spetsig nos. Artens utseende är mycket variabelt, och det kan därför vara svårt att artbestämma den. Det bästa kännetecknet för långbensgrodan är trumhinnan som är ungefär lika stor som ögat och sitter precis bakom ögat. Hos vanlig groda och åkergroda är trumhinnan mindre och sitter längre från ögat. Långbensgrodans undersida är ofläckad och skär eller laxfärgad.

Utbredning

I Sverige förekommer långbensgrodan i sydöstra Skåne, i delar av Blekinge, i sydöstra Småland och på mellersta och norra Öland. Utbredningen i Blekinge är koncentrerad till den östra halvan av länet, men några förekomster finns även i Ronneby, Karlshamns och Sölvesborgs kommun. Många av lokalerna är isolerade och spridning mellan dem är inte möjlig.

Vad är Åtgärdsprogram för hotade arter?

Nära 2000 arter, cirka fem procent av Sveriges djur, växter och svampar är så hotade att de riskerar att dö ut. Huvudorsaken till att dessa arter är hotade är att deras livsmiljöer försvunnit, främst på grund av ändrad markanvändning. Vissa marker nyttjas idag hårdare än förr, andra nyttjas inte alls och växer igen.

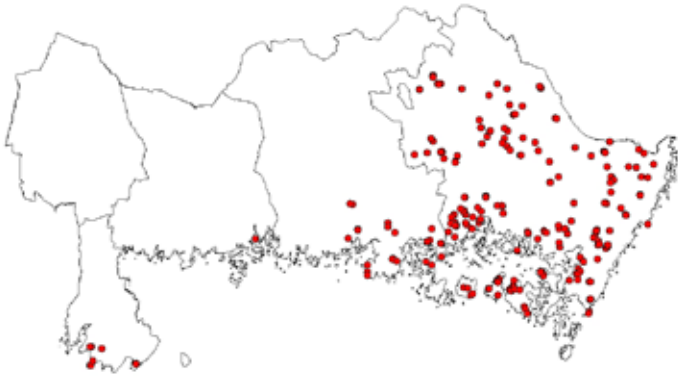
Naturvårdsverket och Länsstyrelserna gör därför en satsning på att ta fram nationella åtgärdsprogram för hotade arter och livsmiljöer (ÅGP). Satsningen, som omfattar drygt 200 program och berör cirka 400 arter, är en del av arbetet för att klara riksdagens miljökvalitetsmål, i första hand Ett rikt odlingslandskap, Myllrande våtmarker, Levande skogar och Ett rikt växt- och djurliv.

Kontaktuppgifter

Länsstyrelsen i Blekinge
371 86 Karlskrona
Telefon 010-22 40 000
www.lansstyrelsen.se/blekinge

LÄNSSTYRELSEN
BLEKINGE LÄN

Långbensgrodans utbredning i Blekinge

Biologi och ekologi

Långbensgrodan övervintrar på land och vandrar till lekvattnen så snart tidpunkten är lämplig för lek. Leken börjar tidigare än för någon annan grodort i Sverige, hanarna spelar från tiden för islossningen. Normalt läggs romklumparna under mars och en bit in i april beroende på vädret och det lokala klimatet.

Långbensgrodans romklumpar, åtskilda och fästade i vegetationen.

Långbensgrodan leker i småvatten som exempelvis kärr, grävda gropar och dammar, gamla grustag, stenbrott och liknande. Lekvattnen är oftast små och grunda utan till- eller avlopp eftersom det då lätt vandrar in fisk. När leken är avklarad lämnar de snabbt vattnen och sprider sig över stora områden.

Under landfasen förekommer de oftast i lövskog med fuktiga gräsmarker, i naturbetesmarker, kärr, bäckar och sumpskog. Vissa miljöer undviks av grodorna och kan till och med förhindra spridning, exempelvis planterad granskog, hyggen, vägar, åkrar och bebyggelse.

Det är viktigt att olika typer av småvatten finns i områden där långbensgrodan förekommer, eftersom möjligheten att fortplantningen lyckas i olika typer av vatten varierar mellan åren. Normala år har de grunda vattnen bäst reproduktion eftersom de värms upp snabbt på våren, men under år med torka kan det vara i de djupa vattnen som reproduktionen lyckas bäst eftersom de grunda torkar ut för tidigt.

Lekvatten i betesmark

Hot mot långbensgrodan

Långbensgrodan hotas av flera orsaker. Upphört bete i skogs- och hagmarker leder till igenväxning och därmed förstörs grodornas lekvatten. Kalavverkning av de lövskogsområden där grodorna förekommer under landfasen missgynnar arten starkt.

Granplantering i betesmarker och lövskogar leder till att grodornas födosökmiljöer försvinner och till ökad beskuggning, vilket gör att uppvärmningen av vattnet kan fördröjas flera veckor under våren. Bebyggelse och exploatering av olika slag kan helt förstöra grodornas lekvatten och miljöer.

Fridlysning och skydd

Långbensgrodan är, liksom alla andra groddjur i Sverige, fridlyst. Det innebär att det är förbjudet att skada, döda och fånga vilt levande exemplar. Det är också förbjudet att skada artens rom eller larver eller ta bort dem från vattnet.

Långbensgrodan är dessutom strikt skyddad enligt artskyddsförordningen, vilket innebär att varken arten eller dess livsmiljöer får skadas eller förstöras.

**Vill du veta mer eller få information om hur du kan gynna långbensgrodan?
Kontakta Länsstyrelsen Blekinge län**